

Ledeč nad Sázavou

Jméno osady Ledeč je zmiňováno již ve 12. století, v polovině 15. století byla povýšena na město. Město se rozkládá na obou březích řeky Sázavy. Pravému břehu dominuje rozlehlý hrad z poloviny 13. století. Historické jádro města s kostelem sv. Petra a Pavla se nachází na levém břehu. Část domů kolem obdélníkového náměstí si uchovala původní pozdně gotickou a renesanční dispozici. Proto zde byla v roce 2003 vyhlášena městská památková zóna.

V obci se narodil Vojtěch Hlaváč, český varhaník, skladatel, dirigent a vynálezce působící převážně v Rusku (23. března 1849 – 22. března 1911).

Stvořidla - přírodní rezervace v údolí řeky Sázavy. Balvanité až skalnaté řečiště, má v tomto místě prudký spád a vytváří řadu peřejí.

Loukov (Dolní Město) - zaniklá vesnice na jejíž význam upomíná dnes již pouze kostel sv. Markéty ze 14. století, který je pozoruhodnou ukázkou typického gotického venkovského chrámu

Chřenovický kostel svatého Václava - postavený v letech 1226 – 1236 v románskogotickém slohu.

Sluneční zátoka - místo kam zajížděl český spisovatel pro mládež Jaroslav Foglar (Jestřáb), se svým skautským oddílem a které ho inspirovalo k napsání knihy „Hoši od Bobří řeky“.

Melechov - nejvyšší vrch na Leděčsku (713 m n. m.). V době husitských válek se nazýval Oreb.

Zdejší pán Jan Burian se vydal do války. Když se ani po třech letech nevrátil, nechali jeho příbuzní z jeho mincí slít zvon do kostela sv. Petra a Pavla. Zvon však nikdo nedokázal rozezvonit, až náhle jednoho dne začal zvonit sám od sebe. Tak se lidé dozvěděli, že se Jan Burian konečně vrací z války. Statečný pán přišel až ke zvonu a dvěma prsty jej zastavil. Otisk jeho prstů ve zvonu zůstal navždy a až do jeho smrti zvon vždy poslouchal jen svého pána. *Poznámka:* Pokud na zvonu skutečně byl otisk prstů, mohlo to být dílem zvonaře – někteří mistři to užívali jako svou značku, která byla i dokladem kvality a čistoty jejich práce.

